

Franckesche Stiftungen zu Halle

Memoria Theologorum Wirtembergensium Resuscitata, h.e. Biographia Præcipvorvm Virorum, qui à tempore Reformationis usque ad hanc nostram ætatem ...

Accessit Elenchus Scriptorum tum editorum, tum in Manuscriptis latentium cum
Supplementis atque Indicibus necessariis

Fischlin, Ludwig Melchior

Ulmæ, Anno M.DCC.X.

VD18 90845382

[Iacobus Beuerlinus]

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:5:1-216309

N. 1522.

Cl. 1558.

O. 1561.

JACOBUS BEUERLINUS, SS. Theologiae Doctor, & Professor, Academiae Tubingensis Cancellarius & Ecclesiae Praepositus ex Evangelicis primus, lucem asperxit Acanthopoli, (in Dornstetten) oppido in sylva Hercynia, anno 1522. Parentibus, Viro Consulari, Jacobo Beurlino, & Matre Ursula, Pontificiae religioni admodum addictis, sed à filio ad veram religionem deinceps Dei gratia conversis. Scholas frequentavit ab initio in patriâ. Postea verò Horbam, ubi aliqui Beurlini Consanguinei erant, studiorum causa missus, tantos fecit profectus, ut 1533. adeoque nondum duodecennis Tubingam in Stipendium Martini Plantschii, Pastoris Tubingensis, Beurlino quâdam necessitudine conjuncti, admitteretur, non obstante, quod statuto fundatoris interdicere-
 tur, ne annis quindecim minores reciperentur. Ibi per privatam Matthiae Garbitii, Illyrici, Informationem non tantum ea, quæ addicendi rationem, sed & quæ ad morum elegantiam pertinent, felicissimè hausit, qua propter & Professores primam Lauream 1537. honorem verò Magisterii 1541. illi contulerunt. Postmodum Philosophiam ulterius ita excoluit, ut D. Michaëlis Schweickeri, qui Physica tum profitebatur, Vices cum laude sæpius obiret. Elapsis aliquot annis Oeconomicam Inspectionem supra dicti Stipendii sibi demandatam eâ cum prudentiâ administravit, ut Alumni cæteri eum haberent charissimum. Interim ipse Religioni Papæ nondum renunciaverat, idque partim ob monita Parentum, partim ob conversationem domesticam cum D. Petro Bruno, Scholasticæ olim Theologiæ Professore, homine

homine acuto, & ut ferebant superiora tempora, docto. Is quotidie hortator ei erat, ne à Romanensi Ecclesiâ descisceret, vel monita Parentum sperneret. Deterrebat eum etiam opinio tum pervulgata: Ecclesiâ Romanensi sine dispendio salutis æternæ, ne in minimo quidem contradici posse. Tandem auditis sæpissimè Doctorum Evangelicorum Concionibus, iisque cum Scriptura Canonica & Antiquitate diligenter collatis, non tantum ipsemet Veritatem amplexus, sed & Patrem sibi ab initio maximè adversantem, Christo lucrifecit. Anno 1546. conjugium iniit cum Anna, D. Matthæi Aulberi, Pastoris tum Reuttlingsensis, postea verò Antistitis Ecclesiâ Cathedralis Stuttgardianæ filia, ex qua duodecim Liberos suscepit. E quibus quinque filiæ honestissimis Viris in connubium ductæ sunt. vid. Frischl. Libr. IX. Eleg. 1. Eodem anno Parochiam Derendingensem ornare cepit, in qua & 1551. gradum Doctoris unâ cum Jacobo Heerbrando publicè reportavit. Restitutâ Pace in Professore Theologiæ cooptatus, Evangelium Johannis, ejusque Canoniceam Epistolam, ne non illas ad Romanos & Hebræos, cum Locis Theologicis Philippi Melancthonis summâ cum dexteritate interpretatus est. Sed & vices Cancellarii multis annis gessit, donec tandem anno 1561. post obitum Ambrosii Widmanni, Juris Canonici Doctoris, Pontificii, Præpositura Ecclesiæ & Cancellariatus simul ei committerentur. Quantum de cætero Vir fuerit, ex eo dispalescit, quod novem Legationibus in rebus perquàm arduis jussu Principis Christophori defunctus fuerit; duabus nimirum ad Patres Concilii Tridentini, ut Confessio-

nem Wirtembergicam Patribus conscriptis exhiberet, illamque defenderet, unâ in Borussiam in causâ Osiandri anno 1552. aliis binis ad Comitia Wormatiensia, 1557 & Erfurdensia 1561. reliquis in Saxoniâ, ultimâ verò in Gallias ad Colloquium Possiancenum. an. 1562. Quibus Officiis eximiâ prudentiâ gestis, tantam sibi auctoritatem conciliavit, ut Principibus & summis Viris admirationi esset. Hinc & Borussiae Princeps ad Episcopatum Ditionis suae suscipiendum honestissimo illum Salario invitavit. Dux verò Christophorus tanti aestimavit, ut à latere suo in publico incedere, suumque charum Dominum (seinen lieben getreuen Herrn/) appellare dignatus fuerit. Sed & generosus Baro Johannes Ungnad à Sonneck, ad eam familiarem habuit, ut eum Filio suo Wolffgango Compatrem expeteret. Neque minùs alii Viri apprimè nobiles, imò Principes, literas ad eum propriâ manu exarârunt. Erat præterea Concionator excellens & perspicuus, Disputator acutus & gravis, sacrarum Literarum Interpres fundamentalis, puræque fidei Assertor acerrimus. Ab infantia quidem *τεταυλότερος* & Linguae nonnihil titubantis, balbutientis & blææ; Verùm extracto propriis manibus in Anatolico monte tuguriolo, Tertulliani opera horis succisivis, altâ, & distinctâ pronuntiatione tam diu recitavit, donec vocis exilitatem & linguae vitia corrigeret, unde diligentia Viri aestimari potest. Pari felicitate animum quoque subtimidum roboravit; Cùm enim Erhardi Schnepffii hortatu suggestum Templi primarii, quantumvis reluctans, primâ vice conscendisset, post prælectum Textum frequentâ & aspectu tot Auditorum percul-

culsus penitus obticuit, adeò, ut Cathedram relinquere cogereetur. Enimvero ab Erhardo Schnepfio admonitus post octiduum denuò, præmissis ardentissimis precibus, ambonem Ecclesiasticum repetiit, atque cum Auditorum admiratione summa & applausu maximo, elegantissimam Concionem habuit. Reliquas Virtutes, puta pietatem erga Deum; pacis studium erga Collegas; hospitalitatem erga peregrinos; liberalitatem erga pauperes; humanitatem erga inferiores; sinceritatem erga omnes de prædicant Parentatores. Accedebat Forma Corporis decora; Statura quippe fuerat justæ magnitudinis, cum habitudine, vestitu & proportionem decora, erecta, eleganter & perpulchrè composita, Vultu & facie speciosus; claris & perspicacibus oculis, nec nimium emissis, nec vagis, nec etiam depressis; sed suaviter ablandientibus cœruleis; superciliis flavis; genis cum rubore paululum tinctis, comis flavis, barba ejusdem coloris mediocri acuminata, non admodum promissa aut lata; Voce satis sonora, suavi & prædulci; probe articulata & correctâ. Quibus donis ante omnes alios excellens à pientissimo Duce Christophoro in Gallias ad Colloquium Possiace-num ablegatus cum aliis duobus Theologis, Jacobo Andreæ, & M. Balthasare Bidembachio Concionatore Aulico, nec non Consiliario, Melchiore à Sahlhausen. Ejus verò professionis aliquot omina præcesserunt: Nam cum palla ipsi Stuttgartiæ adhuc commoranti afferretur prolixior, excepta vox ejus: Quid mihi vestem tam prolixam & lugubrem affertis, fortassis citius, quam velim, mihi lugendum fuerit? Idem præfagebat paulò obscurius,

cum Conjugi, Liberis & Amicis valediceret. Secutum est istiusmodi sermonem portentum. Jussit Serenissimus Princeps, ut ad vitandam viæ molestiam ac difficultatem Legati alterius uterentur curru & equis; ac Stuttgartia quidem equis iter ingressi, currum præmiserant, quadrigeminis equis junctum. Vix autem ad mille passus egressi, everso per præcipitium vehiculo, generosissimus equus moritur, haud dubio omine, ut ipse Beuerlinus interpretabatur, ex quatuor legatis præcipuum brevi moriturum. Quod & factum Parisiis, ubi Beuerlinus, dum Bibliothecam in Sorbonæ Collegio perlustrat, grassante tùm peste correptus d. 28. Octobr. 1561. expiravit. (a) Postero die in Cœmiterio SS. Trinitatis sepultus, cum vixisset annos 41. Moribundus sæpius iageminavit: pessimè quidem habeo: Sed nolo, ut abeat dolor: valedixi Mundo. Nihil mihi dicatur nisi de Christo, quia Christianus sum. Causam nostram Deo & vos omnes, meum verò Spiritum Cœlesti Patri per Jesum Christum, nec non Orphanos meos & Viduam Deo & Principi commendo. Extincto illo re infectâ redierunt ceteri. Dux verò Christophorus relictæ Viduæ ad dies Vitæ ducentos quotannis florenos, singulis filiarum octo, ad Conjugium aspirantibus, dotis nomine ducentos, filio autem unico Johanni Jacobo, ultra Stipendii Martiniani beneficium, 25. florenos quotannis usque ad gradum Doctoratus obtinendum clementissimè legavit. Parisiis Beuerlinus Licentiam dedisse perhibetur Jacobo Andrea, ut Balthasarem Bidenbachium in lectorio Theologorum Sorbonico Doctorem Theolo-

(a) *Conf. Erber. Theatr. p. 189. seq.*